

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Calumniæ à Iudæis Christo impactæ & vindicatæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

judices fuerant, facti ſunt accuſatores. Ergo vndique deſerta ad eum ſolum confugit, qui verè nouerat innocentem. *Exaudiuit igitur Dominus vocem eius, & excitauit Danielem, à quo mendacij conuicti falſi calumnioſiq; teſtes iuſtam calumniae mercedem retulerunt. Exclamauit itaq; omnis cœtus voce magna, & benedixit Deum, qui ſaluat ſperantes in ſe. Et conſurrexerunt aduerſus duos profyteros (conuicerat enim eos Daniel ex ore ſuo, falſum dixiſſe teſtimonium) feceruntq; eis, ſicut malè egerant, aduerſus proximum, ut facerent ſecundùm legem Moysi; & interfecerunt eos: & ſaluatus eſt ſanguis innoxius in die illa. In alto virtutis gradu erat innocens Suſanna: ſenes in profundo iacebant peccatorum; vnde illam calumnia, velut ſaxo petebant, ſaxis ipſi digni, hinc ea ex alto in capita illorum reuolarunt, Suſannâ intactâ, ut fieret, quod dicitur: *Qui in altum mittit lapidem, ſuper caput eius cadet.**

Dan. 13. 69.

Eccle. 17. 27.

VI.

Fuit & Chriſtus lapis angularis, quem Iudæi in altum miſerunt, cùm eum ſuſtulerunt in crucem, multis magniſque & contumelijs & calumnijs affectum; qui in caput eorum cecidit. An non enim calumnia fuit, quando *coeperunt illum accuſare, dicentes: Hunc inuenimus ſubuertentem gentem noſtram, & prohibentem tributa dare Cæſari, & dicentem ſe Chriſtum regem eſſe?* Quæ falſiſſima accuſatio, apud Pilatum plurimùm valebat, cupientem vtique & regnum, & tributum Cæſari ſeruare indemne. Poterat hæc calumnia refelli ipſorummet teſtimonio, à quibus interrogatus Chriſtus, Vtrùm liceret cenſum dare Cæſari, reſponderat diſertè: *Reddite qua ſunt Cæſaris Cæſari; & qua ſunt Dei, Deo.* Teſtes quoque Romani erant, aut Iudæi Publicani, qui Cæſaris veſtigal colligebant, Chriſtum non ſolùm ſoluendum Cæſari tributum docuiſſe, ſed ipſum quoque ſolitum ſoluere. Nam cùm veſſent Capharnaum, acceſſerunt, qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: *Magiſter veſter non ſoluit didrachma? Ait: Etiam.* Poſtea tamen ſi oſtendit Seruator, ſe ad tributum ſoluendum non obſtringi, nihilominus dixit Petro: *Vt autem non ſcandalizem eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piſcem, qui primus aſcenderit, tolle: & aperto ore eius inuenies ſtaterem: illum ſumens, da eis pro me, & te.* Adeò non ſolùm pauper erat, vt nec ſtaterem ſecum tunc haberet, ſed etiam circumſpectus, vt vel miraculum facere

Luc. 23. 27.

Matth. 23. 17.
ib. v. 21.

Matth. 17. 23.

Z z z 2

mallet,

mallet, quàm negato cenſu alios ſcandalizare. Et tamen Iudæi, repugnante licet conſcientia, per ſummam iniuriam, & malitiam Chriſto obijeunt odioſum crimen, quod ſciant, eò verofimilius Præſidi videri poſſe, quòd Herodianorum tunc ſecta vigeret, qui dicebant, non licere Iudæis regi alienigenæ tributa pendere: itemque colorem addebant, quando dixerunt, eum ſeſe tamquam regem iactare. Si enim rex erat, dubitari non poterat, quia tributa Cæſari danda negaret. Ob has tales calumnias clamauerunt ite-

Matth. 27. 23. rum iterumque: *Crucifigatur*. Vt vocem igitur, ita & ipſum Saluatorem: tamquàm lapidem ſine manibus exciſum in altum miſerunt; qui ſuper capita eorum cecidit, eoſque grauiſſimè percuſſos contriuit. Quod ipſe ait, palam prædixit futurum illis verbis: *Numquàm*

Matth. 21. 42. *legiſtis in Scripturis: Lapidem quem reprobauerunt adificantes, hic factus eſt in caput anguli? A Domino factum eſt iſtud, & eſt mirabile in oculis noſtris? Ideò dico vobis, quia auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructum eius. Et qui ceciderit ſuper lapidem iſtum, confringetur: ſuper quem verò ceciderit, conteret eum.* An non contriti ſunt calumniatores Iudæi, quando à Tito & Veſpaſiano obſeſſa eſt Hieroſolyma? an non omnia paria illis reddita? an-

Luc. 23. 27. non & alibi hoc prædixit? *Sequebatur illum multa turba populi, & mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum. Conuerſus autem ad illas IESVS, dixit: Filia Ieruſalem, nolite flere ſuper me, ſed ſuper vos ipſas flete, & ſuper filios veſtros. Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beata ſteriles, & ventres, qui non genuerunt, & vbera, quæ non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus: Cadite ſuper nos, & collibus: operite nos. Quia ſi in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? Et ſcimus, quid factum ſit, malum pro malo, non iniuria, pro iniuria eſt reddita. Ex ore ſuo iudicati ſunt Iudæi. Clama-*

Matth. 27. 25. *uerunt enim: Sanguis eius ſuper nos, & ſuper filios noſtros; id eſt, nos, & filij noſtri, ſi qua in hac accuſatione calumnia, aut condemnatione iniuſtitia eſt, præſtabimus: nos poenam luemus. Et luerunt inſigniter, tempore excidij Ieroſolymitani, quo nonnul-*

Ioſeph lib. 7. *læ matres ſuos edere infantem coactæ ſunt, quemadmodum Iosephus teſtatur. Et vox eſt extrema patientium mala, qui mori vel-*
de bell. Iu-
daico. c. 8.
Luc. 23. 30.
Eccli. 27. 28. *lent, nec poſſunt, dolorisque magnitudine victi montibus claman-*

t: cadite ſuper nos, Non ergo tunc tantum lapis ſuper caput calumnia-

lumniatorum, sed toti montes si cecidissent, melius eis fuisset, quam eam pati calamitatem. Vnde videant, qui calumnijs alios evertunt, quæ eos maneat calamitas, si non in hac vita, saltem in futuro iudicio. Enimuerò videant, quantum sit flagitium calumnia. Si enim Deus non punit ultra meritum, sed citra, vt Theologi docent, & tamen tam seuerè punit calumniantes, potest vtique ex pœnæ atrocitate intelligi sceleris magnitudo.

Hæc, vt homines à calumnijs deterreat, ex ipsis pœnis à Deo inflicis agnita, in causa est, ne poena semper in alteram vitam differatur, sed in terris quoq; detegat calumniarum fabros. Narrat Eusebius, Narcissum Hierosolymitanum Episcopum à tribus falsis testibus de infami crimine fuisse accusatum, mox ipsos infamia maxima fuisse notatos. Primus accusator iurauerat, vt ni verum esset hoc eius Præsulis crimen, Deus eum igne perditum iret: secundus morbum sibi regium imprecabatur, ni vera accusarentur: tertius, si falsum diceret, oculis voluit orbari. Falsum probrum, verum illico plexit supplicium. Nam primus in domo nocte incendio correpta, cum omni familia sua flammis vtricibus conflagrauit. Alter non rex, morbo tamen regio à capite ad pedes correptus & absumptus est. Quorum pœnâ percussus tertius respuit, sed multam non enasit. Videns enim præsentem Dei vindictam ad pœnitentiam seriam confugit. Scelus igitur confessus tantis lacrymis defleuit, vt luminibus orbaretur. Redijt igitur & in hunc, quod molitus est alteri. Pro fræno nobis meritò sunt ista. *Tentamur his tentationibus quotidie. Domine, ait S. Augustinus, sine cessatione tentamur. Quotidiana fornax nostra est humana lingua. Imperas nobis & in hoc genere continentiam. Est qualiscumq; in alyis generibus tentationum mihi facultas explorandi me, in hoc panè nulla est.* Aliquam tamen, velut digito intento, monstrant pœnæ similitum peccatorum. Ideò enim vel punit, vel sinit puniri calumnias caelestis vindex, vt doceat vitari.

Susannam senes primùm procando, deinde calumniando oppugnarunt: viri fæminam, senes iuuenem, & victi sunt. In contrarium & femina iuuenem aggressa est, atque malum, quod illi parauit, tulit, Crispum Constantini Imp. ex Mineruina Filium Fausta vxor Imperatoria deperiit, atque amore impuro incensa,

VII.

Euseb. lib. 6. hist. c. 7.

S. Augustin. lib. 10. Conf. c. 37.

VIII.

Eutropius lib. 6 hist. cap 7 Augustin. lib 2. Annal Boiorum.